

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 mei 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie het door appellanten gemaakte bezwaar tegen het uitblijven van een beslissing op aanvragen van appellanten om hun een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen ongegrond verklaard en die aanvragen blijkens de bewoordingen van het besluit alsnog afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 11 januari 2007, verzonden op 12 januari 2007, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, voor zover thans van belang, het daartegen door appellanten ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben appellanten bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 9 februari 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 14 februari 2007 heeft de Minister van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, Lid van de
enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S.P.M. Zwinkels,
ambtenaar van Staat.

w.g. Mondt-Schouten
Lid van de enkelvoudige kamer

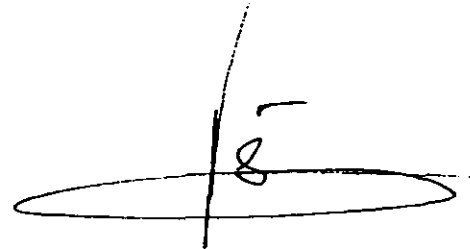
w.g. Zwinkels
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 29 juni 2007

309-501.

Verzonden: **29 JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK 's-Gravenhage, zittinghoudende te MAASTRICHT

Reg.nrs: AWB 06 / 28281 BEPTDN (vovo) + AWB 06 / 28278 BEPTDN (beroep)

UITSpraak van de voorzieningenrechter in vreemdelingenzaken met toepassing van artikel 8:86 van de Algemene wet bestuursrecht, tevens uitspraak op het verzoek om toepassing van artikel 8:81 van deze wet in het geding tussen:

eiser, en zijn echtgenote
eiseres, beide namens hun minderjarige kinderen

gezamenlijk aan te duiten als eisers,

en

de Minister van Justitie verweerder.

Datum bestreden besluit: 15 mei 2006.

Kenmerk: 0001.20.2052.

V-nummers:

Behandeling ter zitting: 22 november 2006.

I. PROCESVERLOOP

Met ingang van 15 december 2006 is de Minister van Justitie in de plaats getreden van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie als het bevoegde bestuursorgaan inzake vreemdelingenzaken. In deze uitspraak wordt onder verweerder tevens verstaan de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

Bij brief van 4 november 2005 is namens eiser bezwaar gemaakt tegen het uitblijven van een beslissing op hun aanvragen tot verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking verband houdend met 'verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken'.

Bij schrijven van diezelfde datum is namens eisers voorts de voorzieningenrechter van deze rechtbank verzocht terzake voorlopige voorzieningen als bedoeld in artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) te treffen. Bij uitspraak van 4 januari 2006 (AWB 05/49688 BEPTDN en AWB 05/49690 BEPTDN) zijn deze verzoeken toegewezen waarbij verweerder is opgedragen binnen zes weken na verzending van deze uitspraak op de door eisers ingediende aanvragen te beslissen.

Bij besluit van 15 mei 2006 heeft verweerder het bezwaarschrift van 4 november 2005 ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit is namens eisers op 8 juni 2006 beroep ingesteld bij deze rechtbank. Bij schrijven van diezelfde datum is voorts de voorzieningenrechter van deze rechtbank verzocht terzake een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 8:81 van de Awb te treffen. Aanvulling van de gronden waarop dit verzoek en het beroep berust heeft plaatsgevonden bij brief van 7 juli 2006.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken en een verweerschrift ingezonden.

De inhoud van de gedingstukken wordt hier als herhaald en ingelast beschouwd.

Het verzoek is behandeld ter zitting van 22 november 2006, (waar eisers in persoon zijn verschenen, bijgestaan door hun gemachtigde mr. A.J.P. Lemmen, advocaat te Heerlen. Verweerder heeft zich ter zitting doen vertegenwoordigen door mr. S.H.M. Maas, ambtenaar ten departemente.

II. OVERWEGINGEN

1. In artikel 8:81 van de Awb is bepaald dat indien tegen een besluit beroep is ingesteld bij de rechtbank, de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, op verzoek een voorlopige voorziening kan treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Het verzoek als bedoeld in artikel 8:81 van de Awb is gedaan terwijl beroep is ingesteld bij de rechtbank. Ingevolge artikel 8:86, eerste lid, van de Awb kan de voorzieningenrechter alsdan onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak indien hij na de behandeling van het verzoek ter zitting van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak. Op deze bevoegdheid van de voorzieningenrechter is gewezen in de kennisgeving aan partijen van de behandeling van het verzoek ter zitting.

Na de kennisneming van de stukken en na de behandeling van het verzoek ter zitting is de voorzieningenrechter van oordeel dat nader onderzoek aan de behandeling van de zaak niet kan bijdragen. Ook overigens is niet gebleken van feiten of omstandigheden die zich tegen toepassing van het bepaalde in artikel 8:86, eerste lid, van de Awb verzetten. De voorzieningenrechter doet dan ook onmiddellijk uitspraak in de hoofdzaak en overweegt daartoe als volgt.

2. Aan de weigering eisers de gevraagde verblijfsvergunning te verlenen, heeft verweerder ten grondslag gelegd dat eisers niet in het bezit zijn van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv) die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de vergunning is gevraagd, terwijl voorts niet is gebleken dat eisers onder één van de categorieën van het mvv-vereiste vrijgestelde vreemdelingen vallen als genoemd in artikel 17, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) en artikel 3.71, tweede lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000). Evenmin bestaat er in de visie van verweerder aanleiding toepassing te geven aan artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000. Nu aan eisers door de Armeense autoriteiten een laissez-passer zal worden verstrekt, concludeert verweerder dat zij niet behoren tot de categorie vreemdelingen die buiten hun schuld Nederland niet kunnen verlaten.

3. Namens eisers is hiertegen - kort samengevat - het volgende naar voren gebracht. Ten onrechte staat in de beschikking dat eiser heeft gezegd dat hij en zijn dochters de Armeense nationaliteit hebben; eiser had het over hun etnische afkomst. Verder is eisers nog steeds niets bekend over de afgifte van laissez-passers door de Armeense autoriteiten. Voorts heeft verweerder het verslag van de presentatie niet ter beschikking gesteld, terwijl zulks is toegezegd tijdens de hoorzitting op 6 april 2006. Bij de presentatie is niet gehandeld conform de instructies. De IND-medewerkers konden de vertegenwoordigers van Armenië niet verstaan. Verder is aan eisers niet verteld dat zij geen asielgerelateerde vragen hoefden te beantwoorden en wisten de vertegenwoordigers van Armenië dat eisers asielzoekers waren. Anders dan verweerder, stellen eisers dat de door verweerder genoemde regeling over het verkrijgen van de Armeense nationaliteit en verblijfsvergunning niet geldt voor voormalig inwoners van Azerbeidzjan. Verder zijn eisers van mening dat de beoordeling toelating in het kader van de onderhavige beoordeling verder gaat dan enkel toelaten tot. In dit kader is namens eisers een uitspraak overgelegd van deze rechtbank, zittinghoudende te Groningen, van 26 augustus 2005. Tevens is relevant de positie van personen van gemengde afkomst, zoals omschreven in het

algemeen ambtsbericht inzake Armenië van 7 december 2005 (paragraaf 4.4.3).

4. De voorzieningenrechter overweegt als volgt

4.1. Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, worden afgewezen, indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige mvv die overeenkomt met het verblijfsdoel, waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd.

Ingevolge artikel 3.71, eerste lid, van het Vb 2000 wordt de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd afgewezen, indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige mvv.

Ingevolge artikel 17, eerste lid, van de Vw 2000, gelezen in samenhang met artikel 3.71, tweede lid, van het Vb 2000, is een aantal categorieën vreemdelingen vrijgesteld van het vereiste te beschikken over een geldige mvv.

Ingevolge artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000 kan verweerder het eerste lid buiten toepassing laten, voor zover toepassing daarvan naar zijn oordeel zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard (hierna: de hardheidsclausule).

Ingevolge artikel 14, tweede lid, van de Vw 2000 wordt een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verleend onder beperkingen, verband houdend met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld over de beperkingen en voorschriften.

In artikel 3.4, eerste lid, aanhef en onder w, van het Vb 2000 is als beperking, bedoeld in artikel 14, tweede lid, van de wet opgenomen de beperking verband houdend met verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken.

Blijkens de nota van toelichting bij artikel 3.4 van het Vb 2000 is de in het eerste lid, aanhef en onder w, genoemde beperking in het besluit niet nader uitgewerkt, omdat die materie te weinig is uitgekristalliseerd en worden ter zake van de voorwaarden waaronder de verblijfsvergunning onder deze beperking kan worden verleend en de voorschriften die aan de verblijfsvergunning kunnen worden verbonden in de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: Vc 2000) beleidsregels neergelegd.

Verweeters beleid ter zake is neergelegd in paragraaf C2/E van de Vc 2000.

4.2. Onder de gedingstukken bevindt zich een aantal presentatieverslagen.

Hieruit blijkt onder meer dat eiser op 7 oktober 2005 zonder succes is gepresenteerd bij de diplomatieke vertegenwoordiging van Azerbeidzjan. Eiser zou niet uit Azerbeidzjan afkomstig zijn, aldus bedoelde vertegenwoordiging.

In de (niet ondertekende) verslagen van de presentatie van eisers bij de Armeense diplomatieke vertegenwoordiging op 31 oktober 2005 is daarentegen telkens vermeld: "LP-akkoord". Blijkens een zich eveneens in het procesdossier bevindende telefoonnotitie van 4 april 2006 heeft verweerder navraag gedaan bij het UIT en is aldaar bevestigd dat er een *laisser-passer* is toegezegd door de Armeense delegatie. "Betrokkenen kunnen naar Armenië", zo vermeldt bedoelde notitie.

De voorzieningenrechter vermag dan ook niet te zien dat eisers voldoen aan de voorwaarde dat zij buiten hun schuld niet uit Nederland kunnen vertrekken, nu gebleken is dat hen toegang wordt verleend tot Armenië.

Ten aanzien van het namens eisers aangevoerde omtrent de gang van zaken bij de presentatie bij de Armeense vertegenwoordiging overweegt de voorzieningenrechter dat, wat hier verder ook van zij, door eisers niet is aangegeven welke consequenties hieraan zouden moeten worden verbonden. Voor zover eisers hiermee, gelet ook op de door hen overgelegde uitspraak van deze rechtbank, zittinghoudende te Groningen, van 26 augustus 2005, hebben beoogd te stellen dat zij het risico lopen op een behandeling in strijd met artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, overweegt de voorzieningenrechter dat dit een asielgerelateerde grond betreft die in de onderhavige reguliere procedure buiten beschouwing dient te blijven. Dat geldt eveneens voor het gestelde omtrent personen van gemengde afkomst.

Hetgeen overigens namens eisers is aangevoerd, kan niet tot een ander oordeel leiden.

4.3. Ten slotte overweegt de voorzieningenrechter verweerder's overweging op pagina 2 van het bestreden besluit, inhoudende dat voor zover het bezwaar is gericht tegen het uitblijven van een beslissing op de aanvragen van 16 maart 2005, deze rechtbank en zittingsplaats bij uitspraak van 4 januari 2006 een voorlopige voorziening heeft getroffen waarbij verweerder is opgedragen binnen zes weken na verzending van de uitspraak een besluit te nemen op bedoelde aanvragen, aldus te lezen, dat verweerder het bezwaar voor zover gericht tegen het uitblijven van die beslissingen, gegrond acht. Ter zitting is namens verweerder ook desgevraagd bevestigd dat het bezwaar in zoverre gegrond moet worden geacht.

5. Gelet op al het vorenoverwogene dient het beroep ongegrond te worden verklaard. Omdat uitspraak wordt gedaan in de hoofdzaak is er geen aanleiding meer voor het treffen van een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 814 van de Awb, zodat het verzoek ter zake dient te worden afgewezen.

Mitsdien wordt, mede gelet op de artikelen 8:71, 8:84 en 8:85 van de Awb, beslist als volgt.

Reg.nrs: AWB 06 / 28281 BEPTDN + AWB 05 / 28278 BEPTDN

pagina 5 van 5

III. BESLISSING

De voorzieningenrechter:

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Aldus gedaan door mr. M. Senden als rechter in tegenwoordigheid van
mr. A.M.T.C. Janssen als griffier en in het openbaar uitgesproken op
door mr. Senden voornoemd in tegenwoordigheid van voornemde griffier.

11 JAN. 2007

w.g. A. Janssen

w.g. M. Schelen

Voor eensluidend afschrift:
de wnd. griffier:

Verzonden op:

12 JAN. 2007

Tegen de uitspraak in de hoofdzaak staat het rechtsmiddel hoger beroep open bij de Afdeling
bestuursrechtsspraak van de Raad van State, Hoger beroep vreemdelingenzaken, postbus 16113,
2500 BC 's-Gravenhage.

De termijn voor het instellen van het hoger beroep bedraagt vier weken na de datum van verzending
van deze uitspraak. Ingevolge artikel 85 van de Vw 2000 dient het beroepschrift een of meer grieven
tegen de uitspraak te bevatten. In artikel 6:5 van de Awb is onder meer bepaald dat bij het
beroepschrift een afschrift van de uitspraak moet worden overgelegd. Artikel 6:6 van de Awb is niet
van toepassing.

Indien hoger beroep is ingesteld kan ingevolge het bepaalde in artikel 88 van de Vw 2000 juncto
artikel 8:81 van de Awb de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtsspraak op verzoek een voorlopige
voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Tegen de uitspraak op het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

II

Rechtbank 's-Gravenhage

Zitting houdende te Maastricht
Vreemdelingenkamer

Postadres: Postbus 1888, 6201 RZ Maastricht

AANTEKENENDe heer mr. A.J.P. Lemmen
Postbus 123
6400 AC Heerlen

Bezoekadres

St. Annadal 1

6214 PA Maastricht

Telefoon 043 - 3465465

Fax 043 - 3465174

(Indertijd)
Contactpersoon
Doordienummer(s)
Faxnummer afdeling
Datum
Oms kenmerkw zittingsfase VK
mevr Y.S.H. Smeets-Lamkin
043-3485391/418
043 - 3485174
12 januari 2007
procedurenummers 06/28281 en 16/28278 BEFTDN
SE1 Z9 JAA
casusnummer
04.355.1/sBij beantwoording de datum en
oms kenmerk vermelden.
Wilt u slechts één zaak in uw
brieven behandelen.Uw kenmerk
Bijlage(n)
Onderwerp
Justitienummer
CRV-nummer

de procedures van

Geachte heer,

Hierbij zend ik u een afschrift van de uitspraak in bovenvermelde procedures.

Voor het instellen van een rechtsmiddel verwijs ik u naar de uitspraak.

Hoogachtend,

Griffioen

EW001

LEMMEN

advocaten & procureurs

mr A.J.P. Lemmen
mr C.M.A. Fens
mr C.L.P. Giesen

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
09 FEB 2007	
ZAAKNR.	2007 91098
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

tevens per fax:: 070-365 13 80

772-A

Heerlen : 9 februari 2007
Betreft : familie
Onze referentie : 04.355.U/s
Uw referentie : 0001.20.2052

Edelachtbare heer /vrouwe,

Hierbij doe ik u in tweevoud toekomen het hoger beroep in opgemelde zaak, met het verzoek dit in behandeling te nemen.

In afwachting verblijft.

hoogachtend,

mr A.J.P. Lemmen

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
09 FEB 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	V02
BEHANDELD: DD:	PAR:

Burgemeester de Houscheplein 15
6411 CG Heerlen
Telefoon: 045-571 82 63
Telefax: 045-574 14 66
e-mail: algemeen@lemmenadvocaten.nl

Correspondentie-adres:
Postbus 123, 6400 AC
Rabobank 14.84.34.002
i.v.v. Stichting Oudergelden
Lemmen Advokaten

LEMMEN

advocaten & procureurs

Onze referentie: 04.355.L/s

Toevoeging aangevraagd
HOGER BEROEPRAAD VAN STATE
AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK
HOGER BEROEP FREEMOELINGENZAKEN
POSTBUS 16113
2500 HC 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
09 FEB 2007	
DAAROM:	200701098
AAN:	
BEHANDELD DOOR:	PAP:

GEEFT EERBIEDIG TE KENNEN:

geboren respectievelijk op

te [naam] van Armeense nationaliteit, wonende te [adres] te dezer zake domicilie kiezende te Heerlen aan het Burgemeester de Hesselplein no. 15 (postbus 123, 6401 AC), ten kantore van Advocatenkantoor Lemmen, advocaten en procureurs, van wie mr A.J.F. Lemmen ten deze bepaaldelijk gevolmachtigd wordt hoger beroep in te stellen voor appellanten en als gevolmachtigde zal optreden;

DAT bij de hierbij overgelegde uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Maastricht d.d. 12 januari 2007 het beroep ongegrond verklaard werd (betreffende de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaald tijd onder de beperking "verblijf als vreemdeling die buiten zijn schuld niet uit Nederland kan vertrekken);

DAT appellanten zich niet met de uitspraak kunnen verenigen en hiertegen hierbij hoger beroep instellen;

DAT appellanten de navolgende grieven wensen aan te voeren:

GRIEF I

Ten onrechte heeft de Rechtbank overwogen en beslist dat appellanten voldoen aan de voorwaarden dat zij buiten hun schuld niet uit Nederland kunnen vertrekken, nu gebleken is dat hun toegang wordt verleend tot Armenië.

Toelichting.

De Rechtbank gaat voorbij aan de stelling van appellanten dat Armenië voor hen als land van toelating kan worden beschouwd. Appellanten hebben aangevoerd dat zij afkomstig zijn uit Azerbajdzjan. Dat land hebben zij verlaten op 2 januari 2000. De man is etnisch Armeens en de vrouw is van gemengde afkomst. De vader van de vrouw was van etnisch Azerische afkomst. De moeder van de vrouw was etnisch Armeens. Zij vroegen asiel in Nederland op 20 januari 2000. De aanvragen tot het verlenen van verblijfsvergunningen met als beperking dat zij buiten hun schuld Nederland niet kunnen verlaten dienden zij in op 16 maart 2006. Appellanten waren nooit in Armenië.

LEM MEN

advocaten te procureurs

Geïntimeerde stelt dat uit de ambtsberichten Armenië blijkt dat Armenië elke etnische Armeen tot Armenië toelaat althans zijn gezinsleden dat de Armeense nationaliteit kan worden aangevraagd en / of dat zij een speciale verblijfsvergunning krijgen.

Appellanten hebben zulks betwist. Zij beroepen zich op het standpunt van de UNHCR weergegeven in het ambtsbericht Armenië d.d. juli 2004, pagina 60, noot 151 (mening UNHCR) en de informatie uit het ambtsbericht Armenië d.d. december 2005 op de pagina's 51, 52, 53 en 54. Daar staat dat onbekend is of etnisch Azeri werkelijk worden toegelaten en / of wat hun lot is in Armenië.

Verder achten appellanten het gestelde in de uitspraak d.d. 26 november 2002 (AWB 00/60224 e.a.) van de Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam van belang. In rechtsoverweging 7 stelt de Rechtbank dat niet mag worden voorbijgegaan aan het UNHCR – handboek en met name conclusie 15. Ook in casu is er geen sprake van "a connection or close links" van appellanten met Armenië. De uitspraak wordt bijgevoegd.

Appellanten stellen in dit verband ook dat van belang is hetgeen gesteld is in de uitspraak van de Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Groningen, d.d. 26 augustus 2005 (AWB 05/36401) in de overwegingen 2.11 tot en met 2.13. Ook in de asielprocedures van appellanten is niet beoordeeld of appellanten kunnen uitwijken naar Armenië. Appellanten stellen dat een aantal overwegingen in de uitspraak der asielprocedure thans geen stand zouden kunnen houden. Bijvoorbeeld het onderwijs in de Azerische taal en het ondergedoken leven in Azerbajdzjan in die tijd. Het gevolg zou moeten zijn dat appellanten wel een geloofwaardig asielrelaas hebben.

Relevant in dit verband is dat Armenië voor het afgeven van laissez – passers niets concludeert over identiteitsgegevens. Enkel wordt beoordeeld of de taal Armeens wordt gesproken. Een dergelijke toelating garandeert op geen wijze dat appellanten bij aankomst in Armenië enig recht krijgen in Armenië.

Appellanten zijn samenvattend van oordeel dat de Minister niet elke toelating in een derde land zonder meer mag gebruiken. Een beoordeling van de werkelijke positie in dit land van toelating moet worden meegenomen, omdat de situatie van appellanten in het land van toelating in de asielprocedures niet in de beoordeling is betrokken.

GRIEF II

Ten onrechte heeft de Rechtbank geïntimeerde niet in de proceskosten veroordeeld. Uit vorenstaande grief blijkt dat het beroep gegrond verklaard had moeten worden met veroordeling van geïntimeerde in de proceskosten.

LEMMEN

advokaten te rotterdam

REDENEN WAAROM:

appellanten u eerbiedig verzoeken hun hoger beroep gegrond te willen verklaren, althans een zodanige beslissing te willen nemen als u in goede justitie zal vermenen te behoren.

Heerlen, 9 februari 2007

Hetwell: doc 011 enz.,
namens appellanten,

mr A.J.F. Lemmen
Advocaat-Gemachtigde